

SPECIMEN
CORRVPTELARVM
PONTIFICIARVM:

In
CYPRIANO, AMBROSIO,
GREGORIO M. *Auctore Operis imperfecti & in*
Iure Canonico collatione facta
cum MSS. varijs.

Inscriptum Clero Anglicano.
Tho. Jamesius.

LONDINI,
Apud Georgium Miller.
M. DC. XXVI.

OBSERVATIONES EX OPERIBVS CYPRIANI,

iam denuo quam accuratissime re-
cognitis per Iac. Pamelium

Par. 1697.

Pistola 3. Cleri Rom. ad Clerum Carthaginen-
sem de secessu D. Cypriani, desit in *Ms.*
omnibus tam est-marini quam trans-marini neque
apud *Manentium Rom.* 1564. aut *Magdalenen-*
sem Spira 1278. excusum, reperitur: unde factum
est, ut mendas quibus scatebat, Pamelio repurgare
non liceret.

Ex hac suppositura Epistola, curande nonnulla
Pamelius quoad prerogativam studio Rom. postulat,
ad quam, ut ipsi aiunt, pertinet Ecclesiarum omnium sollicitudo: *Vide*
annot. 6.

Ep. 6. Cypr. Presbyteris ac Diaconibus, desit in *Ms.*
Adduci solet ad confirmandum testimonium Ecclesiasticum libri, nonnulli
Scriptura Canonica: *Vide annot. 10.*

Ep. 13. Cypr. Presbyte. & Diaconibus Epistola gemina est, sed quia
sequuntur verba Et prerogativa eorum apud Deum adjuvari possunt,
spuria sunt & ascripta, ad firmendam doctrinam de Sacramentis innotescunt:
non comparant in *Ms.* antiquiss. *Vide annot. 17.*

Ep. 21. Celerini Luciano, desit in *Ms.*
Hinc Pamelius *annot. 7.* probare conatur cum porrigi solere martyribus
preces pro defunctis, cum Indulgentiarum viam fructum.

Ep. 30. Cypriano Papae, Epistola supposita pro var. Indulgentia,

in eadem prorsus significatione qua nunc videtur Pontificij. Adnot. 5.

Ep. 45. Cypr. ad Cornelium, supposita est, & in ea ubi Ecclesiam Catholicam radicem & matricem nominat, Romanam Ecclesiam, hanc

Ep. 46. Cornelij Cypriano, supposita est, ex qua tamen constat (inquit Rancilius) tum hinc tum ex Epistolis Cypriani ad Clerum Rom. Presbyteros & Diaconos Ecclesie Rom. in eadem auctoritate sumptum fuisse qui nunc possent, eodem etiam munere functos, quo nunc Cardinales, nempe vi

Item ex hac Epistola probant vnum Episcopum in Catholica Ecclesia esse debere, qui liber secundum in modum corruptus est, sicut infra latius patebit.

Ep. 63. Cypr. Cæcilio fratri p. 49. c. 3. num. Nisi in sacrificijs matutinis hoc quis veretur ne per saporem vini redeat sanguinem Christi.

Videntur hec verba nonnihil facere ad Transubstantiationem statuerendam, verum si animadvertamus, alius est sensus verborum. Verba sic habenda sunt. Nisi in sacrificijs matutinis hoc quis veretur ne vinum offeratur per saporem vini odore fragante ab infidelis conscientia odor vini horis matutinis fuerit agnitus & cognoscatur esse Christianus dum nos sanguinem Christi in vini oblatione commemoramus.

Ep. 67. Cypr. Stephano fratri deest in a. & c. adducitur hæc Epistola supposita, in qua probatur, hæc esse verba Pontificibus Romanis Episcopis (nisi quod in a. & c. non est) iussis de causis expostulationis, immo destituere, & hanc in eorum locum substitueret. Pam. adnot. 11.

Supersunt etiam Epistola fidei & supposita sub nomine Cypriani, quæ quædam in eis in Partibus aut aliqua ubi in probent aliquid in negatæ religionis, eam referam tantum & commemorabo, ut frater legendum accipiant, sciant Iuniores quid & quantum illis tribuendum sit, ne plumbea pro aureis, falsa pro veris, spuria pro genuinis accipiant, hæc verba sunt. Ep. 7.

Ep. 7. Donatiana Cypriano, in a. & c. adducitur hæc Epistola supposita, in qua probatur, hæc esse verba Pontificibus Romanis Episcopis (nisi quod in a. & c. non est) iussis de causis expostulationis, immo destituere, & hanc in eorum locum substitueret. Pam. adnot. 11.

Ep. 17. vniuersorum Confessorum Cypriano Papa.

Ep. 19. Caldonij Cypriano & compresbyteris.

Ep. 22. Luciani ad Celerinum.

Ep. 23. Cypriani Presbyteris & Diaconibus Rom.

Ep. 27. Cypriani daplis.

Ep. 28. Cypriani Presbyteris & Diaconibus.

Ep. 30. Cypriani Presbyteris & Diaconibus.

Ep. 30.

Ep. 30. Cypriano Papæ.

Ep. 31. Cypriano & Clerico Carthagenensium.

Ep. 38. Corneli ad Cyprianum.

Ep. 62. Cypriani Antoniano fratri. In hac Epistola, prout corba se habent in excusis conciliis, videntur facere nonnullis pro delictis largitionibus se excusantibus ad normam. *Mss. cod. nullo nihil apparet in excusis cod. sic legunt.* Aliud est ad veniam stare, aliud ad gloriam peruenire aliud minus in carcerem non exire inde, donec soluat nouissimum quadrante, aliud statim fidei & virtutis accipere mercedem; aliud pro peccatis longo dolore cruciatum emendari, & purgari. Alio igitur aliud peccata omnia passione purgasse, &c.

Vera autem lectio quo pacto *Mss. legunt hoc est.* Aliud est ad veniam stare aliud ad gloriam peruenire aliud pro peccatis longo doloris cruciatu (morem verba) emendari & purgari. Alio igitur, &c. *Et sic quid facient pro Purgatorio Pontificio?*

Ep. 60. Cypriani Ianuario, &c. deest in *Mss.*

Ep. 82. Cyprianus Successo fratri.

Ep. 83. Cyprianus Presbyteris & Diaconibus.

Lib. D. Cyp. de exhortatione martirij non longe à nota 24. excusis. Statuam auream quam statuisi non adoramus. *Mss. pro statuam habent imaginem, quod male habet pontificios in questione de imaginibus adorandis.*

In Concilio Carthagenensi introducuntur multi Martyres & Confessores, qui apud veteres membranas inueniuntur neque Martyres neque Confessores.

Lib. de vnitatem Ecclesie, non procul à numero 14. Primatus Petro datur, ut vna Christi Ecclesia & Cathedra vna monstraretur. Et pastores sunt omnes sed grex vnus ostenditur qui ab Apostolis omnibus vnanimi consensione pascatur.

Hæc omnia sunt vel assumentia indocti, vel glossemata scioli, vel somnia Cambronensis Codicis contra fidem omnium *Mss. cod.*

Huius farina est & illud quod præcesserat, num. 11. Super illum vnum ædificat Ecclesiam suam.

Legendum iuxta *Mss. cod.* Super vnum ædificat Ecclesiam.

Paulo post Vt vnitatem manifestaret vnâ Cathedram constituit, & vnitatis eiusdem originem ab vno incipientem auctoritate sua disposuit.

Illæ verba vnam Cathedram constituit per vim intrusa sunt ab amatoribus Cathedra: illis sublati melius currit sententia.

OBSERVATIONES EX operibus S. Ambrosij exacte recognitis ex Editione Romana Par. 1603.

Lib. 1. Ep. 1. Imperatoribus, &c. Gratiano, &c. non exstat
in *Ass. cod.*
Item Conc. Aquileiense non compareret.
Item Ep. 2. 3. & 4. eodem spectantes desiderantur in
Ass.

Item Ep. 6. Syricij Mediolanensi Ecclesie.

Item Ep. 7. Ambrosij Syricio Papæ.

Item l. 2. Ep. 15. Ambrosij Imperatori Eugenio.

Item l. 2. ep. 16. Ambrosij Theodosio Augusto.

Item l. 2. ep. 18. Ambrosij Marcellinæ sorori.

Item l. 4. ep. 29. Ambrosij Episcopo Floriano.

Item l. 4. ep. 33. Ambrosij sacræ virginij Demetriadi.

Item l. 4. ep. 34. Ambrosij virginibus sacris.

Item l. 7. ep. 53. Ambrosij fratribus per omnem Italiam constitutis.

Item l. 7. ep. 54. Marcellinæ sorori.

Item l. 7. ep. 55. fratribus & vniuersis plebibus per Italiam.

Item l. 7. ep. 58. Ambrosij Imperatori Theodosio.

Item l. 7. ep. 59. Eidem.

Sed querit aliquis, quorsum, & cui bono adiectæ sunt tot Epistolæ sub Ambrosij nomine? Respondes, vel maximo Ecclesie Romanæ, quæ solet exurgere mel de petra, & lucrum ex re qualibet, & versantibus in controuersis pertractandis ista notiora sunt, quam ut à me dici debeant: cui neque otium neque tempus superest omnia corradendi, quæ à Pontificijs perpetrata sunt flagitiosissima facinora in hoc genere.

I.
Hexamer. l. 1. c. 5. Multa—non otiose à septuaginta viris Hebraicæ
lectioni addita & adiuncta comperimus.

Pro lectioni, veritati, ausum reponere, nisi solenne esset Pontificijs, Hebraicæ veritati ubicunque occurreret derogare quantum possunt, ut Helenam suam Vulgatam Latinam editionem præferant omnibus.

^{2.}
 Ambrosius in illa verba Apostoli. Et namque qui operatur merces non impletur secundum gratiam, sed secundum debitum. In Ep. ad Rom. c. 4. in fine annotationis. in hæc verba sequitur in Mar. quod negligenter habetur in exemplis de vera fide iustificante iuxta sensum Ecclesiæ Anglicanæ. Si enim Abraham ex operibus iustificatus est, habet gloriam, sed non apud Deum. Multi quærit gloriam de operibus. & quærit multos Paganos propterea nolle fieri Christianos: quia quasi sufficiunt sibi de bona re sua. Bene vivere opus est. Quid mihi preceptum est Christus? Nullum homicidium, nullum furtum, nullam rapinam facio, res alienas non concupisco, nulla adulteria non amittere. Non inveniunt aliqui in vita mea quod reprehendantur. & qui reprehenderis faciat Christianum, habet gloriam sed non apud Deum. Non autem sic Pater noster Abraham. Unde ergo scriptura dicit iustificatum Abraham? Credidit Abraham Deo, & reputatum est illi ad iustitiam. Ergo ex fide iustificatus est Abraham. Sed dicis. Vides ergo quia non ex operibus, sed ex fide iustificatus est Abraham. Faciam ergo quicquid volo, quia & si bona opera non habuero, & tantum credidero in Deum, deputatur mihi ad iustitiam. Respondet de ipso Abraham, quod in eternum gratiam etiam in Epistola alterius Apostoli (scilicet Iacobi) Idem falso intellexerunt Apostoli Pauli dictum, & ideo correcti sunt per Iacobum. Apostolum, qui volebat corrigere, qui male intellexerunt istum. Apostolum, quia volebant bene operari, & de sola fide presumibant, ipsius Abraham opera commendavit, cuius Paulus fides. Dicit autem omnibus opus notum Abraham, filium immolandum Deo obtulit. Si autem hoc præter fidem rectam faceret Abraham, nihil illi prodesset, qualecunque illud opus esset. Rursum, si sic teneret fidem, ut cum ei Deus imperaret offerri sibi immolandum filium, diceret apud semetipsum Non facio, & tamen credo, quia me etiam concamenem iussa liberat, fides sine opere mortuus esset. & tanquam radix sine fructu stolis auge arida remaneret sicut & David ait, hoc ipsum munus exemplo, &c.

Ambrosius in Ep. ad Rom. c. 5. p. 270. non omnes contempto Deo peccaverunt, nisi qui neglecto creatore servierunt creaturæ; Deos sibi constituentes quos colerent ad injuriam Dei & sequitur in Mar. Idcirco letabatur in istis Diabolus, quia videbat illos imitatores suos effectores. Nam & Tharam.

Hæc ultima verba Idcirco letabatur, &c. quia male habebant Papistas similes per omnia seculorum, scilicet foris sancti, intus impii.

^{4.}
 Ambrosius de fide l. 5. c. 2. p. 190. Sedere autem ad dexteram meam vel ad sinistram non est meum dare vobis. [Non sibi potestatem deesse afferens, sed meritum creaturis. Accipe aliter? Non est meum dare vobis.] Quod est, non est meum, qui veni humilitatem docere; non est meum, qui veni non ministrari sed ministrare: non est meum qui iustitiam seruo non gratiam denique ad patrem referens, addidit. quibus pater

tum

tum est; vt ostenderet patrem quoque non petitionibus deferre solere sed meritis.

Conferantur ista cum *Mss.* Primum inclusa virgulis desiderantur, deinde sequitur. Quod est non est meum, qui veni in humilitate docere: non est meum, qui veni non ministrari sed ministrare: non est meum, qui iusticiam seruo. Nam gratiam denique & ad Patrem referens, addidit: Quibus paratum est; vt ostenderet patrem quoque non petitionibus deferre solere, non meritis.

Videis excusos codices pugnare cum *Mss.* illos probare, istos vero improbare merita.

Ambr. l. 3. de Sacram. c. 1. p. 362. C. in illud, Nisi laueris, inquit, tibi pedes, non habebis mecum partem. Non ignoramus quod Ecclesia Romana hoc consuetudinem non habeat, cuius typum in omnibus sequimur & formam: Hanc tamen consuetudinem non habet, vt pedes lauent.

Hec quorsum spectem, in procliu non est diuinare, nos tamen veram lectionem (etiamsi verbo tenus videatur contra nos militare) sic restitimus ex *Mss.* Non ignoramus quod Ecclesia Romana hanc consuetudinem habeat, cuius typum in omnibus sequimur & formam. Hanc tamen consuetudinem non habet, vt pedes lauet.

Paulo post. Hoc ideo dico, non quod alios reprehendam, sed mea officia ipse commendem. In omnibus cupio sequi Ecclesiam Romanam, sed tamen & nos homines sensum habemus, ideo quod alibi rectius seruetur, & nos recte custodimus.

Repono, & nos rectius custodimus.

Ambr. de Sacram. l. 4. c. 4. Adscribam integras sententias que iugulum petunt (vt Papista opinantur) doctrina nostra contra transubstantiantes: cum si quid capio, vel sapio, nihil minus sit in verbis Ambrosianis, si recte legantur & rite intelligantur: iudicium sit penes lectorem, ego fide optima eas transcribam ex *Mss.*

Ergo auctor Sacramentorum quis est, nisi Dominus Iesus? de celo ista Sacramenta venerunt, consilium eius omne de celo est. Verè autem magnum est & diuinum miraculum quod populus pluit Deus manna de celo, & non laborabat populus & manducabat. Tu forte dicis: meus panis est vstratus. Sed panis iste panis est ante verba Sacramentorum: vbi accesserit consecratio de pane fit corpus Christi. Hoc igitur adstruimus. Quomodo potest qui panis est, corpus esse Christi? Consecratio igitur quibus verbis est, & cuius sermonibus? Domini Iesu, omnia quæ dicuntur laudem, ^{Deo deferunt} laus Deo deferunt: oratio patris pro populo, pro Regibus, pro caeteris: oratio prae-
teris: vbi venit vt conficiatur venerabile sacramentum, iam non suis titur pro populo, &c.

b Verbum vi-
tur abest ab exc.
Et factum exc.
Et facta exc.
Et facta exc.
Et omnis exc.
Ergo exc.
Et quæ erant in
aliud commuten-
tur, exc.

c Hoc modo de
verbo in verbum
referuntur hec
verba apud Gra-
tiani dist. 26.

ss. ad qua Glossatores Gratiani subinixerunt hanc notam. Hæc B. Ambrosij verba quæ Berengarius Ca-
tholicis obiebat, accurate explanantur à Guimundo Lib. 3. Et ab Algero l. 1. c. 7. Lanfrancus autem
non modo ea optime interpretatur sed etiam addit in quibusdam Codicibus sic legi. Si igitur tanta vis est
in sermone Domini Iesu ut inciperent esse quæ non erant, quanto magis operatorius est, ut quæ erant in
aliud commutentur. Hic est ille Lanfrancus qui sacras Scripturas & scripta sanctorum Patrum, ut ait Bos-
nus noster, correxit & commulavit.

8.

Forſitan quod à
Domino didici-
mus & ut potui-
mus expreſſimus
ſanctitas veſtra
laboret
à Deo exc. cod.

Ambr. de Sacram. lib. 6. capite vltimo verbis penultimis. Auctori-
tatem maximam continent libri Sacramentorum, scripti ab Ambrosio vel noui-
ter ad fidem conuerſo, vel ſaltem recentior à roſtris ad præſentia, à tribunali ad
ſuggeſtum raptato, id quod ex ſequenti periodo abunde patet. Docuimus, (in-
quit) pro capto noſtro forſitan quod non didicimus, quod ſi didicimus
ut potuimus expreſſimus. Sanctitas veſtra ſacerdotalibus inſtitutis for-
mata elaborat tenere quod accepit à Domino.

9.

Liber de dignitate Sacerdotali (ſi quid ego recte auguror) non eſt Am-
broſij purus piusque; argumeto eſt mihi caput tertium, in quo ſtylo Bernar-
dino proſequitur. Auctor inſtitutum ſuum per multarum ſententiarum periodos.
Cuius generis ſunt iſta. Ne ſit nomen inane, & crimen immane. Ne ſit ho-
nor ſublimis & vita deformis. Ne ſit deiſica profeſſio & illicita actio, &
quæ ſequuntur. Nunquid hæc Ambroſium olent ſcriptorem Eccleſia grauissi-
mum & ſolidiſſimum, ſed potius in ſcriptorem leuiorem ſeculo Bernardino
ſcripturam eadum.

10.

Ambr. de virginibus l. 3. p. 485. in fine illius pagine, habemus ſex
lineas ſupra certum ſuperadditas & intertextas operi Ambroſiano, de quo ſtatue-
ram apud me nihil eſſari niſi quod ſciolus quiſquis fuerit, locutus ſu bene multa
de ſacramento myſterij ablutionis pedum.

Hæc dicta ſunt de Ambroſij operibus, non minus corruptis quam Cypriani,
ſequitur Gregorius de quo neceſſe habeo ea inculcare atque repetere quæ extant
in libro noſtro cuius Titulus Vindictæ Gregorianæ, quia edoctus ſum ab amicis,
adhuc in Anglia non proſtare multa eiſdem libri exemplaria.

OBSER-

OBSERVATIONES EX operibus B. Gregorij Romæ apud Do- minicum Basam 1586. accura- tissimè recognitis.

1.

Oco 1. Ep. ad Leandrum. c. 1. p. 105. *Illud secularem ha-
bitum contemnere pro seculari habitu contegi ut habent
Mss. patet depravatam fuisse ab aliquo Monastices studio.*

2.

Loco 147. lib. 19. Moral. p. 713. c. 22. A. 7. Qui ergo
veniente sapientia inuenti sumus, quid boni operis dedimus quo acci-
pere eandem sapientiam mereremur.

*Lectio genuina est ex Mss. qui ergo veniente sapientia impij inuenti
sumus, &c. Sed expuncta vox impij, & elumbata sententia Gregorij, scilicet,
quia sic fortius impugnabat merita.*

3.

Loco 198. lib. 24. Moral. p. 849. c. 6. B. 2. Quia præueniente di-
uina gratia in operatione bona nostra liberum arbitrium sequimur, nos-
metipsos nos liberare dicimur, qui liberanti nos domino consen-
timus.

*Liberum arbitrium sequitur legit verum Gregorius, sed reposuerunt Roma-
nenses sequimur ad enervandam eius de gratia efficaci sententiam.*

4.

Loco 554. pag. 19. l. 1. ep. 33. B. 3. Considera iudicium Dei quod
mereatur qui semetipsum Deo vouit, continuoque mundi desiderijs
irretitus, mentitus est quod vouit.

*Hec omnia desunt in Mss. & apud Ia. Diaconum. Lacina addita ab a-
liquo Monastices studio. Citatur à Bell. 10. 3. Lib. 26. 37.*

5.

Loco 556. l. 1. ep. p. 21. ep. 40. D. 1. Si quos — qualibet occasione à
clericatu in monasticam conuersionem venire contigerit, non liceat eis
ad eandem vel aliam Ecclesiam quarum pridem milites fuerant, sua vo-
luntate denuo remeare.

Cit. à Coccio de vita Monast. p. 363. Hæc verba, qualibet occasione, ad hæc non ad amplificandum Monachatum.

6.

Loco 663. pag. 138. ep. 38. l. 4. ex A. 10. & bonorum operum luce, & miraculis coruscant.

Supposita hæc vocula & miraculis ab aliquo miraculorum Archi-episcopo.

EX 22017A 7.

Loco 665. pag. 138. B. 10. l. 4. ep. 38. Nemo se unquam vniuersalem vocare voluit.

Pro vocari ut excusentur successores Gregorij qui dum se seruos seruorum vocant ipsi, vocari tamen non modo sinunt, sed volunt ab omnibus vniuersales et domini dominantium & vice Dei.

8.

Loco 857. pag. 186. ep. 117. l. 7. Indict. 1. D. 1. *Clausula, Nisi forte vbi maior est auctoritas, quæ ex margine Papiæ irrepsisse videtur in textum, quæ animo & sensu auctoritatis non est obscurum.*

9.

Loco 874. ep. 127. l. 7. A. 6. Ind. 2. De clauis à sacratissimo B. Petri corpore.

Fragmentum hocce producit Bell. To. 1. de translat. imperij Rom. l. 1. c. 13. pro reliquijs & consecratione & Cardellus Villalp. ad probandas indulgentias. Disp. 6. contra profectionem August. confessionis: cum non extet in MS. cod.

10.

Loco 616. pag. 97. ep. 9. E. 4. & Loco 623. p. 106. ep. 26. l. 3. B. 4. De ministro Confirmationis corrupte habet Rom. Editio baptizatos pro baptizandos; vide Bell. de Confirm. l. 2. c. 12.

11.

Loco 664. pag. 138. ep. 38. l. 4. B. 8. Certe Petrus Apostolus primum membrum Sanctæ & vniuersalis Ecclesiæ est. Paulus, Andreas, Ioannes, quid aliud quam singularum sunt plebium capita, & tamen sub vno omnes membra sunt Ecclesiæ.

Videtur in partibus quæ si sic legam, quam ut habent MS. Petrus Apostolorum primum membrum S. Ecclesiæ vniuersalis, uti preparatur locus progressu temporis inueniendus Stapletoni impostura de qua consulendus liber de Corruptelis Patrum, p. 59. part. 2. Corrupte sicut hunc locum Theod. Petrus Confess. Gregor. l. 1. pag. 93. quæ probet Petrum esse fundamentum Ecclesiæ.

12.

Loco 666. Rex superbiz prope est, & quod dici nefas est, sacerdotum est preparatus exiit. p. 138. ep. 38. E. 4.

Nobilissima corruptio pro Sacerdotum ei preparatur exercitus. Bellarminum mire premebat hic locus ante nuperum inuentum styli Vanciani, quia alias

non passus fuisset se contrudi in istas angustias. Vide Bell. de Rom. Pont. lib. 3. cap. 13.

13.

Loco 600. pag. 76. ep. 38. Priuilegium Monasterio S. Medardi l. 2. Ind. 11.

Citatur à Bell. de Rom. Pontif. l. 2. c. 19. pro articulo fundamētali pontificie fidei. De primatu Rom. sedis, & iure excommunicandi vel depōnendi Reges in casu 9. Citatur uem à Coccio To. 2. p. 726. pro Altaribus & luminaribus, & inseruit egregie Pontificijs athletis cui superstruant alios articulos: sed cum non sit in Mss. necesse est ut sublato fundamēto corrūat adificium.

14.

Loco 806. pag. 254. l. 7. Ind. 2. E. 10. suppositium fragmentum quod allegatur pro traditionibus, à Theod. Petr. lib. 1. Confess. Greg. 4. 8. p. 89.

15.

Loco 807. p. 256. ep. 54. l. 7. Ind. 2. C. 1. Suppositium fragmentum pro Imaginibus.

Citatur solemniter inter palmaria argumenta à Bell. de Imaginibus Sanctorum l. 2. c. 10. 12. & 16. à Coccio To. 1. p. 560. à Theod. Petreio Confess. Gregor. l. 4. p. 284. & ab alijs.

16.

Loco 834. pag. 273. l. 7. ep. 96. Massiloni suppositia, quam citat Coccio To. 1. p. 475. pro Sanctorum intercessione.

17.

Loco 1016. pag. 379. ep. 30. l. 10. suppositia quam citat Bell. de Pontif. Rom. l. 3. c. 11. & de Ecclesia l. 1. c. ult. ut probet iuramentum præstandum Pontif. Rom. sic Gratian. causa 1. q. 7. c. 9. Petr. l. 1. p. 50.

18.

Loco 1055. pag. 408. ep. 44. l. 11. C. 5. eiusdem farina est: quam citat Bell. in ep. ad Blackwellum ad conuellendum ius regium.

19.

Loco 1060. p. 414. ep. 53. l. 11. D. 1. quam citat Bell. de Clericis l. 1. c. 28. pro exemptione Clericorum, deest in Mss.

20.

Loco 1061. ep. 56. l. 11. Ep. suppositia que citatur à Gratiano d. 11. q. 1. c. 38. in eundem finem.

21.

Loco 1069. pag. 424. ep. 9. l. 12. quam in subsidium vocat Coccio To. 2. p. 551. pro viu Cercorum, desideratur in Mss.

Restant & alie Epistole 160. plus minus suppositia, quas si quis uellet excutere paulo enucleauit, extra non latebit quem in finem scripta sint & cui bono.

DE CORRVPTELIS IN
Iure Canonico per Fabrum & alios e-
mendato, & Greg. 13. Pontificis Max. iussu edito,
prætermisiss etiam ab Ant. Augustino nisi fallor
oculatissimo recognitore.

1.

Dist. 2. c. 4. Constitutio vel edictum est quod Rex vel Imperator
constituit vel edicit.
*Dolo mala ommissa est vocula tantum, quod Rex tantum ut via pa-
raretur Constitutionibus Papalibus.*

2.

Dist. 4. c. 4. Statuimus, ut septem hebdomadas plenas ante S. Pascha
omnes clerici — ieiunent.
*Quid opus est voce plenas, quam omnes Mss. respuunt Ecclesia praxi
semper existente in contrarium.*

3.

Dist. 8. c. 1. Sed quid nobis & Imperatori? sed iam dixi de iure hu-
mano agitur, & tamen Apostolus voluit serui regibus, voluit honorari
reges, & dixit Reges reueremini.
*Agit Gratianus de obedientia prestanda Regibus & Imperatoribus, qui præ-
ter Ecclesie Catholice communionem usurpant sibi nomen Christianum. Repone
itaque ut habeas integram sententiam Gratianicam. Sed dicitis quid nobis
& Imperatori? Sed ut iam dixi de iure humano agitur. Apostolus vo-
luit serui regibus, voluit honorari Reges, & dixit omnibus Reges re-
ueremini. Perperam ommissa est vox omnibus, Qui dicit omnes, dicit non-
nullus, neminem excipit.*

4.

Dist. 8. c. 2. Regi — in Ciuitate — contra societatem non obtempe-
ratur.
*Egregiam vero sententiam, pro Patribus ac fratribus Regicidis ex societate
Iesu præsentis, sed longe aliter se habent verba in Mss. contra societatem
fit si non obtemperatur. Discite iustitiam moniti & non temperare Reges.*

5.

Dist. 9. c. 1. Quicumque ergo legibus Imperatorum quæ pro Dei
veritate feruntur, obtemperare non vult acquirit grande supplicium;
quicumque vero legibus Imperatorum, quæ contra veritatem Dei fe-
runtur,

runtur, obtemperare non vult, acquirit grande præmium.

Hæc sententia iugulum petit doctrina Pontificia in negotio religionis de legibus Ecclesiasticis condendis ab Imperatoribus: itaque duobus modis aggrediuntur huic locum: Primo, posteriores Gratiano inusserunt stigma Paleæ his verbis, neque his tantum, sed uniuerso capiti, cui per ergo agglutinatum est: & subdiderunt hanc perfidam notam. In exemplaribus antiquis Gratiani, in quibus nullæ, aut paucae sunt, Paleæ hoc loco habetur tantum à verbo quicumque vsque ad verbum, Nam & temporibus (hoc est integra sententia antecedens Paleata est) ut ita dicam. In alijs autem in quibus sunt, habetur integrum hoc caput & sine nota Paleæ. Attendite prudentiam istorum homuncionum seu potius perfidiam: subdultis rationibus & collatione facta cum Mss. Anglicanis, duæ priores sententia. Nam & temporibus, & Imperatores quando non habentur in antiquis membranis, sed ex recentiori officina prodierunt. Ceterum hæc sententia. Quicumque legibus expuncta voce illatua ergo habetur sed sine nota Paleæ. Sed gratias Iuoni, qui legit quidem hæc verba, sed rapit in contrarium plene sensum in illa eleganti sua Pannormia commutando verba Augustini in sensum Papisticum hoc modo. Quicumque legibus Imperatorum, quæ pro Dei veritate feruntur, obtemperare non vult acquirit grande præmium. Quicumque legibus Imperatorum, quæ contra veritatem Dei feruntur, obtemperare non vult, acquirit grande supplicium. Videtur Iuonem secutus Gratianus, qui, toties in illo suo rhapsodico scribendi genere, commutauit auctores bonos, nomina, prænomena, Concilia, Pontifices, regiones: imo potius contaminauit, & conturbauit rectum ordinem verborum, ut non cognoscas eadem esse. Quis cælum terram misceat, cum ista viderit portenta hominum, tarmenta librorum.

6.

Dist. 10. c. 12. Apposuit est Titulus eiusmodi. Leges Rom. Principum seruandæ sunt ab omnibus. Antiquissimi Codicem Collegio Novo, qui non longo absunt ab illo sæculo in quo vixit Gratianus, habent eius contrarium. Seruentur ab omnibus Romanorum Pontificum leges, & opinor in ea heresi fuisse Gratianum, cuius cum puderet posteriores scribas, commutauit verba, ne alias directe contra verba capitis militasse viderentur: eiusmodi commutationes habemus bene multas, vel apud Augustinum Tarracensem iudicem: sed forte dices, securus est nata rursus Iuonem in Panormia auctorem minime malum, si dijs places, vel displices potius.

7.

Dist. 14. c. 2. De Concilio Gelasiano Romæ cum 76. Episcopis, ab Item gesta Sanctorum Martyrum in exordio pæne capitis vsque ad finem eiusdem, omnia absunt à pierisque (dicas omnibus Anglicanis) vetustis Gratiani codicibus, inquit, Correctores Romani. Sunt tamen eiusdem Gelasii vsque ad verbum cæterum qui libri, & apud Buchardum & Ioannem, referuntur proxime post superiora. Esto, decreuit ista Gelasius: cedo exemplar istius Decreti Mss. Transcriptum integrum dubio procul, non exiit apud Gratianum, habemus confidentes reos. Quis aut adtexuit bellum

hoc fragmentum operi Gratiano qui primus inuexit fidei titulum Constantini Donationem. Nam abunde probatur Donatio Constantini ex actibus Syluestri Apostolica sedis præsulis, licet eius nomen ignoretur. Egregiam vero probationem, Commentaria Donationis per fidei titulum Gelasium. Videamus iam cui bona Per gesta Rom. Cuirici & Iulie, sicut Gregori aliorumque huiusmodi passiones, lucrati sunt infinitas animas simplicioris plebecula, per Constantini Donationem occidentales regiones penè omnes. Vultis amplius? per hac signamenta hominum malefactorum, dominati & superdominati sunt in animis hominum, in orbe Christiano, in temporalibus, in spiritalibus.

Dist. 24. c. 7. Nullus Acolythorum. Hoc caput notatur sub nomine paleæ, & continet quadam verba quæ non sunt in Synodo Rom. sed apud Burchardum & Iuonem, modo probandi familiari apud Pontificios: bene probatores optimos, sed quicquid horum tetigero vlcus est, sed à me tamen partim antea apertum, & postea in reliquis ulterius aperiendum.

Dist. 25. c. 5. ex Aug. in libro de vera & falsa penitentia sic ratiocinatur quisquis is fuit qui paleam hanc comexuit. Qui in aliud seculum distulit fructum conuersionis, prius purgabitur igne purgationis. Hic autem ignis etsi æternus non sit, miro tamē modo gravis est. Excellit enim omnem penam, quam vnquam aliquis passus est in hac vita vel pati potest.

Dicitur Io. Paan, inueni iam Purgatorium toties à me quesitum, & terrificas flammæ: sed apage cum istis nugamentis, hæc verba non sunt in originali sed is à quo conditum est Purgatorium audax aliquis nuper ingressus Patriarchi Purgatorium, is auctor est huius libri de vera & falsa penitentia. Edeat aliquod testimonium ex genuino Aug. quod directè sonet Purgatorium Pontificium, & me victum dabo.

10.

Dist. 11. immediate post caput primū, sequitur post illa verba, ratio vincat, Imperator Constantinus omni nouatione cessante vetustatem, & Canones pristinos quos nunc vsque tenuerunt, & per omnes Illirici provincias seruari præcipimus, vt si quid dubietatis emerferit, id oportet non absque scientia viri reuerendissimi sacrosanctæ legis Antistitis vrbis Constantinopolitana (quæ Romæ veteris prerogatiua latatur) conuentui Sacerdotali sanctoque iudicio reseruari. Si Ecclesiasticū sit delictum, Ecclesiastica castigatio vel multa, solius Episcopi erit: hoc & Ecclesiasticæ examinare, emendare animas delinquentium, secundum diuinas regulas quas ciuiles Reges non dedignantur sequi. Talia enim negotia omnino ciuiles iudices scire non debēt. Lucem legum obtineat Ecclesiæ Regulæ, quæ confirmatæ sunt à quatuor Concilijs; Nicæno scilicet trecentorum, & octodecim, Constantinopolitano sanctorum centum quinquaginta Patrum, & Ephesino primo, in quo Nestorius damnatus est, & Chalcedonensi in quo Eutyches cum Nestorio anathematizatus est: secundum quorum definitiones, senioris Romæ Papa, primus

primus omnium sacerdotum, a quo secundum tenet locum Constantinopolitanus Episcopus omnibus alijs sedibus præponendus, qui in subiectis sibi prouincijs locum obtinet sedis Apostolicæ Romæ, secundum ea quæ definita sunt a sanctissimo Papa Vigilio, & omnes subiectos sibi ordinabit, ipse autem a proprio ordinabitur Concilio.

Hæc omnia ad verbum transsumpta sunt ex Mss. codice Gratiani in Bibliotheca Publica.

11.

Dist. 56. c. 2. Osius Papa fuit filius Stephani subdiaconi, Bonifacius Papa fuit filius Iucundi præbyteri, Felix Papa filius Felicis præbyteri de titulo Fasciolæ, Agapitus Papa filius Gordiani præbyteri, Theodorus Papa filius Theodori, Episcopi de ciuitate Hierosolyma, Siluerius Papa filius Siluerij Episcopi Romæ, Deus dedit Papa filius Stephani subdiaconi.

Huius capiti tam aperte facienti pro legitimo Matrimonio sacerdotum in aliquo vetusto Gratiani codice adscribitur nomen Paleæ, sed verum an eo & verum volo à me dici. Caput hoc in omnibus Gratiani codicibus apud nos mutatis mutandis refertur, sed sine nomine Paleæ, & mutatum est nihil in gratiani Pontificiorum. Notationi itaque in hoc Caput vel Paleam (ut ipsi loquuntur) non est temere fides habenda sed cobibenda potius.

12.

Dist. 63. c. 31. & 32. De electionibus Pontificum Romæ per Imperatores pro Paleis habentur, quamuis extant in vetustissimis Gratiani codicibus. Familiare est Correctoribus Romæ. ut siquid ad palatum non sapiat, Paleæ nomine indigent.

13.

Dist. 77. c. 8. Verba illa desumpta ex Gelasio Papa ad Episcopos per Lucaniam de præbytero non ordinando, si pœnitentiam publicam fortassis non gessit, nec vlla corporis parte viciatus apparet, si seruili aut originaræ non est conditioni obnoxius, si curiæ jam præbatur nexibus absolutus, si assecutus est literas, sine quibus vix fortassis ostiarij possit implere ministerium: non alia nomine in Mss. innotuerunt nobis, nisi sub nomine Paleæ, et hæc de impedimentis Canonicis nota fuisse Gratiano, nisi melius probetur per testes omni exceptione maiores, mihi religio est dicere.

14.

Dist. 91. c. 2. De horis canonicis ex Concilio Nannetensi dicendis non habetur in Mss. & merito Paleæ nomine insignitur.

15.

Dist. 96. c. 14. De Constantini Donatione, cui præcipiunt Constantinus Imperator, nihil dicam nisi quod a Correctoribus Romanis, primi dictum sit, scilicet Hæc palea in multis habetur exemplaribus in quibus aliæ paleæ esse non solent: Paleæ est, hoc est, abest a Codicibus Anglicanis et paleæ erit in æternum, nisi contrarium probauerit aliquis. Decret.

Decret. 2. part. causa 2. q. 6. c. 16. Ideo huic sanctæ sedi præfata privilegia specialiter concessa sunt; ut ab ea omnes auxilium oppressi & iniuste damnati restitutionem sumant.

Iactent licet Pontificij privilegia sua, dicantque hoc Caput haberi in vetustis Exemplaribus in quibus palea esse non soleant; pro palea tamen habetur & vento vetustissimorum Codicum citò dissipabitur.

17.

Decret. 2. part. causa 3. q. 6. c. 6. ex Epistola Damasi Papæ Stephaniano Archiepiscopo, *qua non est (ut mea fert sententia) in rerū naturā, habentur hæc verba* Discutere Episcopos & summas Ecclesiasticorum negotiorum causas; Metropolitano vñ cum omnibus comprouincialibus liceat; sed definire eorum atque Ecclesiasticarum summas querelas causarum vel damnare Episcopos, absq; huius sanctæ sedis auctoritate, minime licet, quam omnes appellare, si necesse fuerit, & eius fulciri auxilio oportet.

Hæc verba desiderantur in Mss. & tamen Paleæ nomen illis non est præfixum, cum tamen nota subiuncta testetur; Caput hoc in aliquot vetustis exemplaribus non haberi, neque in ipsum adesse glossam.

18.

Decret. 2. part. causa 3. q. 6. c. 16. Vitra prouince terminos accusandi licentia non progrediatur. Omnis accusatio intra prouinciam audiatur & a comprouincialibus terminetur, nisi Prælatui sit qui accusatur.

Hæc postrema verba sunt addita ab aliquo sciolo glossæ loco.

19.

Decret. 2. part. causa 3. q. 9. c. 7. habetur ex Damaso *palea eiusdem farinae.*

20.

Decret. 2. part. q. 24. c. 15. *verba ultima*, Si vero vestra Antiochena, quæ olim prima erat, Romanæ cessit sedi, nulla est quæ ejus non sit subiecta ditioni, Romanos fauiores habent, sed absunt a Mss.

21.

Decret. 2. part. Causa 33. c. 17. Mulier nec docere—potest nec testis esse neque fidem dare nec judicare, quanto magis non potest impedire?

Verba ultima, adiecta ab aliquo Gallicæ Gentis, Salicæ legis studio, non extant in Mss.

22.

Decret. 3. part. De Consecrat. Dist. 1. c. 7. Inuenimus has notiem præfationes in sacro Catalogo tantummodo recipiendas quas longa retro vetustas in Romana Ecclesia hætenus seruauit.

Verba quas longa & quæ sequuntur, non habentur in Mss. ut neque illa quæ sunt in fine capituli, in ultima clausula, Has præfationes tener & custodit

custodit sancta Romana Ecclesia: has tenendas vobis mandamus. *Agenda prefationibus in missa et in missalibus non ille solus sed etiam*

Decret. 3. part. Dist. 2. c. 1. De vino aqua permiscenda (*vi a patribus acceptum & ipsa ratio docet*) Locupletatum est inquit, caput hoc ex originali & ceteris collectoribus, praeter Anselmum, qui habet ut antea Gratianus habebat.

Quis dedit Correctoribus Romanis hanc auctoritatem addendi & minuendi pro arbitrio ipsorum? ego Gratianum cupio purum putum videre; quemadmodum opera ipsius approbata sunt ab Eugenio Papa sine locupletationibus aut additionibus aliorum.

Hæc phylacteria in Iure Canonico præseriens quasi observans non dubito quin huiusmodi corruptelarum chiliades vel myriades passim habituri sumus post diligentem collationem totius operis Gratiani, nos autem heremus adhuc in porticu & vestibulo quasi, nondum perfectis & collatis 16. distinctionibus.

OBSERVATIONES EX AUCTORE OPERIS IMPER- FECTI edit. Basil.

1547.

Retervquam quod inuenimus Octo integras Homilias in excuso, quæ non sunt in Mss. & eorundem fere in Mss. quæ non sunt in excuso.

1.

Homilia 8. Miracula virtutum ædificant animas secundam verba pietatis.

Sic mirabiliarij ex Authore corrupto, corrigendo utique ex Mss. omnibus in hunc modum.

Non miracula virtutum ædificant animas, sed verba pietatis.

2.

Hom. 11. Si ergo hæc vasa sanctificata ad privatos vsus transferre sic periculosum est, in quibus non est corpus Christi, sed mysterium corporis eius continetur.

Ultima hac verba Transubstantiationem penitus evertentia, deleta sunt & dispuncta in editione operis Antuerpiana in 8. Anno 1537: extant in omnibus Mss.

SPICILEGIUM LECTIO-

num diuersarum, si non aduersarum
in authoribus antedictis.

Cyprianus Par. 1567.

Mss.

1.p.37.col.1. Absc̃s tamē corpore

Sed tamen corpore.

2.p.54.c.1. Patientia

Impatientia.

3.p.75.c.2. Optantibus

Nec optantibus.

4.p.76.c.2. Vestris

Nostris.

5.p.81. Nec legi debēt nec audiri.

Ex legi debent & audiri.

6.p.82.c.1. Persuerant

Superfederunt.

7.p.82.c.1. Ad plebem

Non ad plebem.

8.p.93. Refedisse

Recessisse.

9.p.167.c.2. Excommunicatione

Communicatione.

10.p.171.c.2. Onere

Honore.

11.p.172. Volentium

Nolentium.

12.p.193.c.2. Factus non est

Factus est.

13.p.199.c.1. Vobis.

Nobis.

14.p.201.c.2. Defendunt

Deferunt.

15.p.203.c.2. Perfide

Perfidem.

16.p.205.c.1. Est

Non est.

17.p.213.c.1. Possint

Nesciunt.

18.p.213.c.1. Possunt

Non possunt.

19.p.242. Deerat

Non deerat.

20. lb. non credentibus.

Credentibus.

21.p.296.c.2. Vobis

Nobis.

22.p.317.c.1. Tamen

Nec tamen.

23.p.333.c.1. Tuo

Meo.

24.p.335.c.1. Impotens

Potens.

25.p.346.c.1. Mea

Tua.

Ambr. Par. 1603.

26.to.1.p.35. Opio.

Apio.

27.to.2.p.929. Iustus non esse

Iustus esse.

28.p.1122. In omni vano

Non in vano.

- 29 To. 3. p. 150. Circumcisus
30. Ib. p. 151. Defendens
31. Ib. p. 153. Apparuit
32. Ib. p. 164. Sub lege sunt
33. To. 4. p. 125. Interpretabilis
34. Ib. p. 125. Differens
35. Ib. p. 190. Meritis
36. Ib. p. 361. Non habeat
37. to. 4. p. 378. a Domino
38. Ib. p. 461. Si non nubat (sc.
virgo) aterna est.

Incircumcisus.
Accusabunt.
Non apparuit.
Sub lege non sunt.
Ininterpretabilis.
Indifferens.
Non meritis.
Habeat.
Non a domino.
Si non peccat,
aeterna est.

Greg. Roma. 1588.

39. to. 2. p. 305. saecularem habi-
tum contemnere
40. p. 311. c. 4. Vilioris.
41. p. 341. c. 15. Reprobent
42. p. 415. c. 16. Timida
43. p. 416. c. 17. Nonnullis
44. p. 460. c. 7. Proiectus
45. p. 468. c. 14. Terrena
46. p. 479. c. 3. Ad eorum spatium
47. p. 484. c. 7. Figitur
48. p. 476. c. 8. Intuetur
49. Ib. Respiciit
50. p. 515. c. 6. Definiendo
51. p. 615. l. 14. Incognitis
52. p. 646. c. 12. l. 15. Remansit
53. p. 647. c. 13. Consummantur
54. p. 665. c. 4. l. 16. Firmari
55. p. 688. c. 4. l. 17. Aequitate
56. p. 727. c. 27. l. 18. In doctis
57. p. 774. c. 18. l. 20. Iustitie
58. p. 778. c. 23. Indignum
59. p. 781. c. 26. Volentem
60. p. 793. c. 9. l. 21. Inimici
61. p. 809. c. 7. l. 22. omnimodo
62. p. 816. c. 14. Ventrem
63. p. 818. c. 15. l. 22. Iniustum
64. p. 818. c. 15. Dolent
65. p. 819. c. 17. Avaritia
66. p. 837. c. 13. l. 23. Non propriis
67. p. 844. c. 3. l. 24. Auerit

Ms.
Saeculari habitu
contegi.
Validioris.
Probent.
Tumida.
Nullis.
Prouectus.
Externa.
Ab eodem spatio.
Non figitur.
Non intuetur.
Non respiciit.
Deficiendo.
Cognitis.
Non remansit.
Consumantur.
Infirmari.
Iniquitate.
Non in doctis.
Iniustitiz.
Dignum.
Volentem.
Amici
Non omnino.
Mentem.
Iustum.
Non dolent.
Non avaritia.
Proprie.
Aduertit.

68. p. 858. c. 11. *Eternis*
 69. p. 868. c. 7. l. 15. *Fugiant.*
 70. p. 889. c. 14. lb. *Visibiliter*
 71. p. 896. c. 19. *Cognouerat.*
 72. p. 903. c. 26. *Innocentes*
 73. p. 954. c. 2. l. 29. *Mortalitate*
 74. p. 975. c. 16. lb. *Fide sine opere*
 75. p. 1249. Hom. 4. in Ezech. *terrena*
 76. In Ezech. Hom. 16. *Non fuit*
 77. p. 1347. hom. 17. *Demonstratur*
 78. p. 1357. hom. 18. *Essent*
 79. hom. 19. in Euang. *Incompositis*
 80. hom. 35. p. 101. *intra*
 81. Past. cur. p. 161. c. 10. *Malitia*
 82. lb. p. 162. c. 10. *Incircumspectis*
 83. part. 3. adm. 14. *Sunt consumpta*
 84. lb. p. 179. adm. 17. *Ferro*
 85. lb. p. 183. adm. 21. *Nimie*
 86. Dial. 1. p. 214. c. 4. *donū ex opere*
 87. Lib. ep. 1. p. 6. ep. 9. *Volumus*
 88. l. 1. p. 15. ep. 24. *Immoderatam*
 89. l. 2. p. 43. ep. 8. *Congrua*
 90. l. 2. p. 55. ep. 34. *Iuste*
 91. l. 2. p. 84. ep. 52. *Nolo*
 92. p. 168. Ep. 31. *Non inuenitur*

Externis.
Faciunt.
Inuisibiliter.
Non nouerat.
Nocentes.
Immortalitate.
Fide contra opera.
Eterna.
Non defuit.
Non demonstratur.
Non essent.
Compositis.
Extra.
Non malitia.
Circumspectis.
Non sunt consumpta.
Sine ferro.
Minime.
Non donū ex opere
Nolumus.
Moderatam.
Incongrua.
Iniuste.
Volo.
Inuenitur.

In Authore operis imperfecti.

Basil. 1547.

93. p. 776. *Potest esse filius Dei.*
 94. p. 794. *Miracula*
 95. p. 795. *Terrena*
 96. p. 860. *Prævalentibus*
 97. p. 872. *Condemnat*
 98. p. 920. *Quasi prophetam.*
 99. p. 1002. *Si intelligunt.*
 100. p. 985. *Iniustus*

Ms.
Non potest esse filius Dei.
Non miracula
Eternæ.
Non prævalentibus.
Non condemnat.
Non quasi prophetam.
Si non intelligunt.
Iustus.

Cum Authores antedicti, ac reliqui omnes sint tot in locis & tam
 sædum in modum corrupti, viderint Theologi quorquor bene volunt
 rei literariæ, annon libri Theologici non tam postulent quam flagitent
 reuisionem tantopere quæsitam.

Centuria

(84) 18821.008 220

Centuria Secunda
Diuerſarum Lectionum, ſiue
VINDICIE CYPRIANICÆ.
Collatione facta cum Mss. Oxoniensibus.
Duobus in Collegio, quod vulgo Novum dicitur.
Tertio in Collegio Lincolnienſi; &
Quarto in Bibliotheca Publica;

Ad Exemplar: Parisijs quam accuratiſſime recognitum apud **SEBAST.**

NIVELLIVM via Iacobaa ſub Ciconijs,

1607.

Poſt Paulum Manutium & Gu. Morelinum.

Epiſt. 1. Donat ad Cyprianum.
Deeſt in Mss. a. b. c. d.

Ep. 2. Cypriani Donato. *Animum ſimul & audicus inſtruit & pæ-*
ſcit obtutus.

Leg. pro animum, ahimam ex Mss. a. b. c. d. Vulgò recepta erat hæc
leſſio vel apud Pamelium indicem, n. 4.

Eadem ep. 1. 8. p. 6. *Ergo cum in tenebris atque in nocte cæca ja-*
cerem.

Legunt Mss. a. b. c. conformiter ego.

Ead. ep. p. 6. c. 2. l. 49. *in medellam dolentium vulnere poſſe ve-*
nenorum virus extinguerè.

In medulla adoleſcentium Ms. a. In medela languentium Ms. b.
Omittunt vero vulnere Mss. a. b. c. quo magis miror Remboldum
(quem ſecutus eſt Eraſmus) corrupta lectionis accuſari à Pamelio n.

5.

Ep. 2. p. 7. c. 1. l. 47. Scelus non tantum geritur sed docetur.
Sed & docetur. *Miss. a. b. c.*

6.

Ep. 2. p. 7. c. 2. l. 4. Hoc pro dolor mater redimit.

Miss. a. b. c. & redimit.

Ep. 2. p. 7. c. 2. l. 7. Conuertere hinc vultus ad diuersa spectaculi non
minus poenitenda contagia.

*Habent Miss. omnes. a. b. c. diuersi. Habent & excusi omnes, si verum
sit Pamellius n. 28.*

Ep. 2. p. 7. c. 2. l. 11. Cothurnus est tragicus prisca facinora carmine
recensere.

*Prisca carminum facinora recensere. Miss. a. b. c. suffragantibus & a-
liis duobus. Pam. n. 29.*

Ep. 2. p. 8. c. 1. l. 8. Fiunt quæ nec illis ipsis possunt placere.

*Miss. a. b. c. Anglicani, Morelius & Miss. aliquot transmarini ha-
bent quæ nec illis possunt placere. Pam. n. 36.*

10.

Ep. 2. p. 8. c. 1. l. 34. Incisæ sint licet leges 12. tabulis & publicè ære
præfixo iura præscripta sint.

Nos (inquit Pam. annot. 39.) locum hunc antea corruptissimum ita
restituimus é Codice Cambronensi & alijs. Quid ita? Quia antea le-
gebatur Publico ære præscripto, &c. Si corrupta sit hæc lectio, est ve-
rustas erroris: sic enim legunt *Miss.* quos habemus codices omnium anti-
quissimi a. & b. *Incisæ sint licet leges 12. tabulis & publicè ære*

11.

Ep. 2. p. 8. c. 2. l. 3. De quaestore de iudice pavor nullus.

*Miratur iterum Pamellius, quare legat Gryphius ac cum secuti Ma-
nutius ac Morelius de quaestore. Desino mirari mi. Pamellius. Hanc le-
ctionem firman. Miss. a. b. c. & si rem recte reputes, ratio ipsa suadet. n. 42.*

12.

Ep. 2. p. 8. c. 2. l. 41. Auceps temporum, palparum abscissus.

*Miss. a. b. c. Affliginiensis ac excusi reliqui omnes auceps: non male, ut
mea fert sententia. Pam. n. 46.*

13.

Ep. 2. p. 9. c. 1. l. 6. Non cibus securo somnusue contingit.

Pro securo habet Morelius securos, suffragantibus. Miss. a. c.

14.

Ep. 2. p. 9. c. 1. l. 13. Et possideri magis quam possidere diuitias et.

que opes. Miss. a. b. c. & si rem recte reputes, ratio ipsa suadet. n. 42.

Atque opes non agnoscent. *Miss. a. b. c.*

D

15.

15.
Ep. 3. p. 9. c. 2. l. 4. *Videris quæ in nos ——— infidiosa pernicies
grassata sit.*

Viderint Mss. a. b.

16.
Epist. 3. Cleri Rom. ad Clerum Carthaginensem de secessu Cypriani.
*Deest in Mss. omnibus, Magdalenensi codice excuso Spire 1478. &
Roma 1564. nisi fallit me Pamelius noster, qui epistolam hanc Morelio
soli acceptam debet; neque enim apud Manutium aut in MS. cod. re-
peritur: sunt ipsissima illius verba: unde factum est ut mendas quibus
scatebat, expurgare non licuerit. Nota itaque decima de sepultura de-
functorum juxta ritum prisce Ecclesie Romanorum ex Clemente
Rom. & Dionysio Areop. non est digna notari. Dignum vero patella
operculum: testes adulterini ad firmandam doctrinam epistola Apocrypha.*

17.
Ep. 4. Cypriani ad Clerum Rom. de dormitione Episcopi Urbici.
*Cypriani Romæ clero scribentis de redditione Episcopi Urbici.
Mss. a. b.*

18.
Ep. 4. p. 16. c. 1. l. 5. per Clementium Diaconum.
per Crementium Mss. a. b.

19.
Ep. 4. p. 16. c. 2. l. 12. nec qui scripserint
nec quis scripserit Mss. a. b.

20.
Ep. 4. p. 16. c. 2. l. 23. & scriptura & subscriptio an vestra sit, reco-
gnoscere.

*Omnes tam Mss. quam excusi legunt, & scripturam & scriptionem:
non male, vel apud Pamelium iudicem. Rectius Mss. Anglicani a. b. ha-
bent scripturam & subscriptionem.*

21.
Ep. 5. Cypriani ad Clerum de cura pauperum & quiete plebis.
*Deest in Mss. a. b. c. d. & Magdalenensi veteri codice. Instat Pame-
lius hanc epistolam reperiri in Ms. Harrisij codice: sed nihilo minus
hanc Manutius & Morelio acceptam refert.*

22.
Ep. 6. Cypr. ad Clerum de cura pauperum ac Confessorum.
*Eiusdem pene argumenti est cum precedenti. Et merito. Nam de hac
quoque alium silentium apud Mss. codices a. b. c. d.*

23.
Ep. 7. ad Rogatianum, & c. p. 20. c. 2. l. 4. quibus fidei & virtuti vestra
verbis excellentibus congratularetur.

*Miratur etiamnum Censor Censorum Pamelius, cur vulgatam lectio-
nem congratularetur non secuti sunt Manutius ac Morelius, cum repe-
riatur*

riatur etiam in *Miss.* & excusis veteribus. Animaduertat primò Editionem Romanam Parisiensi, *Manutium* Pamelio multis parafangia anteferre. 2º. *Miss.* Anglicanos quotquot ad manus meas peruenierunt omnes a. b. c. d. gratularet habere, non congratularet, & tandem desinat mirari *Pam.* n. 3.

24.

Ep. 7. p. 20. c. 2. l. 29. Parum est adipisci aliquid potuisse, plus est quod adeptus es, posse seruare.

Hic versa vice laudat Criticus noster lectionem *Manutianam* ac *Morelianam* & suorum, qui reposuerunt adeptus es, pro eo quod erat adeptum est, sed legendum est iuxta *Miss.* Anglicanos a. b. c. d. adeptus est. n. 4.

25.

Ep. 7. p. 21. c. 2. l. 11. & illustrata prius membra turpi & infami concubitu suo maculent.

Hoc in loco *Manutius* & *Morelius* iterum incurrunt in reprehensionem *Pamelianam*. Quid ista? quia habent, plus illustrata membra, non rectè: forte (inquit) errore *Scripturæ* qui facile contingere potest in tanta literarum vicinitate. Estu in alijs. Ceterum hanc lectionem confirmant *Miss.* omnes a. b. c. d.

26.

Ep. 9. p. 27. c. 2. l. 5. Certent nunc singuli ad vtriusque honoris amplissimam dignitatem, ut accipiant coronas vel de opere candidas, vel de passione purpureas.

Sic *Morelius*. In reliquis ut desideratur. Habeo consicentem *Pamelium*, testes veteres codices a. b. c. d. in quibus ommissa est vocula ut: verene an an secus, viderint *Theologi*: ego in ea heresim, ut putem ut omittendum esse. n. 25.

27.

Ep. 10. p. 19. c. 2. l. 1 qui me confessus fuerit coram hominibus.

Leg. cum *Dun.* & *March.* Afflig. *Cauchij*, excusis pene omnibus & Anglicanis a. & b. qui in me confessus fuerit, repugnantibus licet *Cambronensi* cod. & *Manut.* n. 3.

28.

Ep. 10. p. 19. c. 2. l. 45. quando ipsa mater nostra ecclesia. nu. 15. Desideratur in *Dun.* & *Afflig.* vox ecclesia, & in *Miss.* a. b.

29.

Ep. 10. p. 30. c. 1. n. 18. qui ut secederem iussit.

Refragantur *Miss.* transmarini & Anglicani a. b. qui ut secederem iussit. Confirmat coniecturam suam de vera huius loci lectione ex *Manutio* & *Morelio*, quos præ libito suo pro nihilo habet: verum ego de veteri codice nuto nihil.

30.

Ep. 10. p. 30. c. 1. nu. 20. cum in sinum matris Ecclesiæ recolligi cæperimus. Quamquam hoc loco *Afflig.* & *Dun.* codices, *Manutius* quoque &

D 2

Morelius

Mirelius legant colligi, addo & Anglici d. a. & b. mutant tamen receptam lectionem: ex vno Cambrensi codice, contra leges Criticorum.

31.

Ep. 10. p. 30. c. 1. nu. 10. ad plebem literas feci.

Ex eodem cod. Cambrensi mutata est lectio, pro eo quod prius erat apud plebem: ut habent Mss. a. & b.

32.

Ep. 11. p. 30. c. 1. nu. 5. maturum & pacatum tempus expectent. Ante a Domino pacem mater prior assumat.

Afflig. & Dun. expectantes ut a Domino, suffragantibus Mss. a. b.

33.

Ep. 11. p. 32. c. 1. nu. 7. ut & in nobis Domini mandata incorrupta & inuiolata permaneant.

Illud in nobis pratermissum a Manutio, rursus in locum suum restituit Corrector noster vnius Cambrom. codicis auctoritate: non recte, cum id habeant reliqui omnes, ut videtur, & Mss. a. b. Et paulo post in eadem annot. Ne facile tribuatur, eorumissum a Manutio & Afflig. Dun. & Canthij codicibus, persuasus ab Helena sua Cambrensi codice, reponere in locum suum ausu temerario voluit. Per quam regulam?

34.

Ep. 11. p. 32. c. 2. nu. 11. ut incerta & caca petitio invidiam nobis postmodum cumulet.

Habent veteres excusi, quemadmodum & Mss. Afflig. & Dun. addo & Mss. a. b. incerta & certa. Erasmus reposuit incerta & caca: quomodo & Cambrom. codex. Est quod miremur Pontificios ab Erasmi lectione non resiliire, quemadmodum Maldonatus a Caluini sententia recedit, licet probata, quia Caluini.

35.

Ep. 13. p. 34. c. 1. nu. 8. De hoc & ad Clerum & ad Martyras & confessores literas feci.

Hanc veram lectionem si credimus Pamelio, habet ex codice Afflig. Ceterum haec verba & precedentia, & desideria examinare possumus, desiderantur in duobus vetustissimis codicibus Anglicanis a. b. Frustraque est nota Pameliana, & quod inde colligitur de ordine Epistolarum.

36.

Ep. 13. p. 35. c. 1. nu. 1. Occurrendum puto fratribus nostris, ut qui libellos a martyribus acceperunt & prerogatiua eorum apud Deum adiuari possint.

Postrema verba & prerogatiua eorum, &c. sunt recens addita a Morelio & Manutio: quem in finem, norunt qui norunt doctrinam Pontificiam.

37.

Ep. 13. p. 35. c. 1. nu. 3. Sententia extat integra & nihil detorta a sen-

su Cyprianico in prauum sensum, sicce se habent verba, Cœteram quoque partem plebis quæ lapsa est, præsentia vestra fouete: & vt a fide & misericordia Domini non deficiant, vestro solatio focillitate: neque enim deferentur ab ope & auxilio Domini, qui mites & humiles & pœnitentiam verè agentes in bonis operibus perseuerauerint.

Ego ex Mss. a. b. repono vestri pro eo quod erat vestro: focillate pro focillitate: & humiles & pœnitentiam vere agentes expungo, qui non compareant in melioris nota codicibus: & pro operibus ausim scribere opinionibus.

38.

Ep. 14. p. 36. c. 1. nu. 5. Hoc ——— & verecundiæ & vitæ ipsi omnium nostrum conuenit, vt Episcopi plures in vnum conuenientes præsentent & stantium plebe — disponere omnia consilij communis religione possumus.

Queritur Pamelius de errore remanente in Erasmijs excusis omnibus & de loci mutatione, sed si propius aspexerit, inueniet in Mss. a. b. vt episcopi plures in vnum conuenientes ommissa, & pro consilij communis religione, consilij communi religione, legendum esse.

39.

Ep. 14. p. 36. c. 2. nu. 8 tempore ipso sibi plus quam possulant.

Verba hæc quamquam desiderantur in excusis & Mss. recte tamen inserta sunt hoc loco a Manutio & Morelio ex epistola dicta ad Antonianum. Gratiâ Pamelio, qui in hunc modum exercet censuram suam. De ea videbimus mox ubi ad eam Epistolam peruentum fuerit.

40.

Ep. 15. p. 37. c. 2. nu. 9. Posteaquam verò & tormenta venerunt, siue jam totius fratribus nostris, siue adhuc vt iorquerentur, inclusis.

Hoc in loco Pamelius obseruat non male Postea vero quam in posteaquam vero mutata fuisse, sed quod sequitur, totius fratribus nostris, ubi Oedipo aut sphynge opus est, inobseruatum & inemendatum relinquit: sed in proclini est remedium, si iuxta Mss. veteres. a. b. c. d. legas, siue jam totius fratribus nostris siue adhuc vt torquerentur inclusis: sed vnus Pamelius non videt omnia.

41.

Ep. 16. p. 39. c. 2. nu. 14. transmeauit tempus hibernum.

Locum hunc nos primi (inquit) ex Cambronensi codice restituimus. Eat in malam rem Pamelius cum suo Cambronensi codice. Desiderabatur dictis tempus, & etiamnum deest in Mss. a. b. c. d.

42.

Ep. 17. Vniuersorum Confessorum Cypriano Papæ.

D 3

Deest

Deest in Mss. a.b.c.d. & Magdalenensi veteri.

43.

Ep. 19. Caldonij Cypriano.

Deest in Mss. a.b.c.d. & Magdal.

44.

Ep. 21. Celerini Luciano.

Deest in Mss. a.b.c.d. & Magd. Ex hac epist. nu. 7. colligit actus confessor Martyrum preces pro lapsis.

45.

Ep. 22. Luciani ad Celerinum.

Deest similiter in Mss. a.b.c.d. Magd. & Rom. Non dubitem per Mss. codices, si reperiri queant, hanc epistolam probari posse. Sed cum latuerit habemus vel oculatissimos Romanenses, non est inuentu facilis post tot tantos viros scrutatores.

46.

Item Ep. 23. Cypriani Præbyteris & Diaconibus Romæ.

Desideratur in Mss. a.b.c.d. & Magdal. Cedo quemvis Mss.

47.

Ep. 27. Cypriani ad lapsos.

Deest in Mss. a.b.c.d. & Magdal.

48.

Ep. 28. Cypr. Præbyteris & Diaconibus.

Eiusdem est farine. Desideratur in Mss. a.b.c.d. & Pamelius nihil habet præter coniecturas & diuinationes, nisi Harriſy Angli codicem, de quo nihil dicam, quia nescitur ubi sit locorum.

49.

Ep. 29. Cypr. Præbyteris & Diaconibus Romæ.

Ex qua una colligit Pamelius quanto iam olim in honore habita sit Romana sedes. Valeat per me licet, nisi testimonium adferat ex indubitatis Mss, nostri autem a.b.c.d. & Magd. non agnoscunt eandem.

50.

Ep. 30. Præbyterorum & Diacon. Cypriano Papæ.

Præter Harriſy codicem, alium habemus nullum, neque apud Pamelium neque apud nostrates, qui huic epistolæ testimonium perhibeat. Abest etiam a Magdalenensi veteri. Ex hac epistola & superiore, si quis placet, colligit Pamelius argumentum pro voce Indulgentiæ in eadem prorsus significatione qua nunc vtuntur. Hoc si palmarium sit argumentum istorum hominutionum, concidant necesse est Indulgentiæ papales, inaudita secundo Cypriano in hac significatione.

51.

Ep. 36. Cypriani Præbyteris & Diaconibus.

Desideratur in Mss. a.b.c.d.

52.

Ep. 38. Cypriani Caldonio & Herculano Collegis.

Deest

Deest in Mss. a.b.c.d. & Magdal.

53.

Ep. 39. Caldonij.

Deest in Mss. a.b.c.d. & Magdal.

54.

Ep. 40. p. 76. nu. 21. stupore elatus est discendum ab huiusmodi.

Leg. cum Mss. a.b.c. stupore elatus; discede ab huiusmodi

55.

Ep. 40. p. 77. c. 2. nu. 25. Et si qui circumueniente aduersario lapsi essis.

Leg. Et qui, dempto si, secundum Mss. a.b.c.

56.

Ep. 42. ad Cornelium, nu. 10. & 11. Considerantes pariter & ponderantes, quod in tanto iratum religiosorum conuentu, confidentibus Dei sacerdotibus & altari posito nec legi debeant nec audiri.

Et legi debet & audiri. Sic *Mss. a.b.c.d. Ineptè ergò Pamelius in Annot. 11. animaduertit, in synodis solos Episcopos confidere consueuisse.*

57.

Ep. 42. p. 80. c. 1. Illis solis foris remanentibus qui in obstinatione sua vel furore perseverauerunt.

Manutius cum Dun. Ms. cod. & Cauchio, qui obstinatione sua vel furore superfederunt, conspirantibus Mss. Anglicanis a.b.c.d.

58.

Ep. 42. p. 82. nu. 26. ad Clerum istic nostrum & ad plebem scripseramus.

Antea corruptissime legebatur, Ad clerum istic non ad plebem. *Videntur falsus esse Pamelius: nam in hanc lectionem facile consentiunt Mss. a.b.c.d.*

59.

Ep. 42. p. 82. c. 2. nu. 27. per Mettium Hypodiaconum.

Sic Manutius: ceteri Mss. & excusi omnes Mettium. Fit tamen verisimile, inquit Manutius, lectionem optimam esse. Nos non verisimilia sed vera sectamur. Vero autem verius est Mettium habere cod. Anglicanos. a.b.c.d.

60.

Ep. 42. p. 82. c. 2. nu. 28. per Nicophorum Acolythum.

Legunt Mss. a.b.c.d. conformiter Nicophorum.

61.

Ep. 45. Cypr. Cornelio. p. 84.

Deest in omnibus Mss. a.b.c.d. & desiderabatur insuper in transmari- ni cunctis hac epistola, adnotante Pamelio: sed facile est diuinarè cui bono inserta sit epistolis Cyprianicis, nimirum quia facit pro Ecclesie Catholice radice & matrice scilicet Romana. Sed male perant, qui male sic opinan- tur sine & absque memoranis.

62.

Ep. 46. Cornelij ad Cyprianum.

Eiusdem

Eiusdem est momenti: quia deest in *Miss. a. b. c. d.* iametsi per eam factum sit (si vera sit annotatiuncula *Pameliana* 10^a.) ut presbyteri & diaconi Ecclesie Romanæ in eadem auctoritate jam olim fuerint quæ nunc Cardinales: id quod probaturus est ad Græcos calendæ, quod aiant.

Ep. 47. *Cypri. Cornelio. nu. 6.* nec tentarent charitatis atque unitatis fidem.

Quam sic legunt *Miss. a. b. c. d.* nec tentarentur charitatis atque unitatis fide, per placet mihi *Manutij* lectio.

Ep. 47. p. 89. c. 1. Cum Dominus in Evangelio suo dicat esse summum gaudium in cælo super uno peccatore penitentiam agente. Vox uno adiecta est ex uno *Ms. cod.* In cæteri desideratur, non tantum transmissio sed et *ismarini* etiam. nu. 8.

Ep. 47. p. 89. c. 1. nu. 10. Opto te, frater charissime.

Clausulam hanc *Manutio & Morelio* debemus acceptam: nam alibi desiderabatur. Hoc liquet ex *Miss. Anglic. a. b. c. d.*

Ep. 48. *Cornelii Cypriano.*

Deest in *Miss. a. b. c. d.* Miratur iure optimo maximo & una cum eo eruditii plerique, quum *Eusebius* in *Chron.* & *D. Hieronymus* in *Catalogo* scriptorum illustrium, *Cypriano* octo duntaxat Epistolas ad *Cornelium* ascribant, quomodo iam extarent undecim numero. Facilis est responsio: forsitan unus *Cambrensis* codex delapsus est à cælo, tanquam *3ds* & *4th* *partes*, ut necessitatibus *Rom.* succurreret.

Ep. 49. *Cypri. ad Cornelium. p. 90. c. 2. Nicephorus.*

Leg. *Nicophorus*, ex *Miss. a. b.* Sed forte dices ep. 42. *Nicophori* factam esse mentionem: quo in loco nu. ult. remittis nos *Pamelius* ad hanc ipsam epistolam, ut inde probet propositum suum, cum vitruis in loco legatur, *Nicophorus*. Sic sunt probationes & argumenta Pontificiorum, nisi statuminentur & corroborentur ex fallacibus coniecturis scilorum.

Ep. 49. p. 91. c. 1. nu. 10. Et erunt duo in carnem unam, sacramentum istud magnum est.

Legunt *Miss. a. b. c. d.* in carne una: & *Manutius*, quem modo laudat modo negat *Pamelius* & *Pameliastris*. Et certo recognitus est *Cyprianus* auctoritatis Pontificis *Rom.* sub patrocinio *Card. Borromei* & fide Codicis *Veronensis*, cuius vel nulla vel infrequens est mentio apud *Pamelium*.

Ep. 49. p. 91. c. 1. nu. 11. Ego autem dico in Christum & Ecclesiam.

Reponunt *Miss. a. b. c. d.* cum *Morelio* in Christo & Ecclesia, quod quidem

Ead.ep.nu.23. Nonne qui iusti occiduntur.
*Leg. nonne cum iusti occiduntur. Quamvis illud cum Pamela sensum
 obscurare videatur, habetur tamen in Mss. a.b.c.d.*

Ep. 57. nu. 2. Claruit fratres charissimi, qui
*Mss. a.b.c.d. habent fratres charissime, non solum Manutius, et Pame-
 lius opinatur.*

Ep. 59. nu. 2. De Victore quodam Presbytero.
*Placet has lectio Pamela, quamquam Manutius & Morelius & Cam-
 bron. codex, cum quatuor Anglicanis a.b.c.d. ligent quodam,*

Ead.ep.nu.6. intra secundum vel tertium diem quo nati sunt.
*Elegantior est lectio Cambron. codicis & Anglicanorum omnium Mss.
 a.b.c.d. quam nati sunt: & tamen priorens visum est Pamela retinere.*

Ib. nu. 12. sed omnem omnino hominem.
*Omissa est vox hominem a Manutio & Mss. a.b.c.d. Cambren. &
 Anglican. Harrisij codice,*

Ib. nu. 13. in actibus Apostolorum.
*Solum Manutius reponit & lectio est in v. 2. Consensimur habemus
 Mss. a.b.c.d.*

Ib. nu. 17. tum magis circa infantes ipsos.
*Particulam tum omittit Manutius & non habent eam Mss. nostri
 a.b.c.d.*

Ep. 61. nu. 3. verba illa, quod ego, quae superflua videbantur Pamela,
omittere non est verum. Sed habent in nostris Mss. a.b.c.d.

Ep. 63. nu. 15. sacrificij Christi in pane & vino scilicet constituta.
*Vox Christi recens adiecta ex Colonienf. & Cambrenf. & Costerij co-
 dice, sed omissa est a Mss. a.b.c.d.*

Eadem ep. nu. 14. Item denuo praecinitur.
*Antea legebatur praecanicur: temore mutata est lectio, quam habent
 omnes Mss.*

Ead.ep.nu.47. qui confusus me fuerit confundetur eum.
*Vetus excusus & Remboldus legunt confundet eum: quo pacto habent
 Mss. codices a.b.c.d. Itaque frustra hoc in loco rides Erasmus Colletter,
 videndum & ipse.*

Lib. nu. 18. Et machata est in lignum & lapidem.

Quid opus est propitiis inquam neque habet Remboldus inquit. Ita.

4. b. c.

Lib. de vnt. Eccl. nu. 11. super illam innum. edificat Ecclesia.

Hoc in loco verba aliquos recens adiecta a Giranio, Manutio, & Mo-
rello, facit Pamelinus. Et certo certius est illud vnum additissimum esse. Ita
que, non sunt omnia genuina, quod contendit Pamelinus.

Nu. 15. Qui cathedram Petri, super quam fundata est Ecclesia, de-
rit, in Ecclesia esse confidit.

Quis est auctor huius lectionis? Cambronensis codex unus contra lecti-
onem omnium videtur. Cuius quicquid, excepto Cambronensi, qui si vo-
rari si quisqueque, quare unus totius reprobatur: si verum non sit (vix enim
ipsi in eodem loco, respiciunt auctoritatem ipsius) cuius ergo sunt fides? Sed
dictum. Confirmat eam lectionem Gratianus Dist. 43. c. qui cathedram.
At quis est Gratianus? Si verum sit iudicium Episcopi apud nos auctor
in eodem, id est quod bipedum & quadrupedum mendicamus.
Ergo vero probationem, per auctoritatem Codicis ignati contra quod
ignotus videtur, scilicet codicis confecti per Gratianum monachum, ignotum,
ignotum: aut si notum dixeris, notum tamen per hoc est Gratianus. Ita
nec, ut eo possit quod dicitur. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

In nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

In nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

4. b. c.

In nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

FINIS.

In nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.

Ep. 63. nu. 17. vnt. inquit. Ita nunc si dependit in modum ad hoc.